

Hvernig stendur á því, að lífs-
kjör almennings hafa rýrnað þrátt
fyrir miklar framfarir á flestum
sviðum.

1 blað.

12.

Hoerung stendur á því

Ad þrátt fyrir miklar framfarir í flootum vidnesni um hálfar aldar
stíð, almennari mentun, mæri kámi o.s.frv. stíðli fjöldi manna
væði við góð og til seint lífa við ætíðari og verri lífskjör en áður?
Hoersvegna tíga á fjöldi verkefnum; hófu stund laundris og gávar-
göppum sígi málunni matar fyrir sig og sína, augur fúða til vaxtriss,
eins mánðar sína vitan eða einn dags. Hoersvegna eru fleiri stórnun-
lausis, jafnvel með 2.3 sonum sína um og yfir hringgjaldur, á þess
þ hafa með handar við handa fleiri að vinna, þótt þeir hafi verið
og vil dís vinna?

Samkvæmt er hoga fyrir hvern og einn að stjórna, en þó sonur
því. Eins hvernokadur er fjó orsakarnir að líti og vaxsin, við þessu.
Það munni fjó eðli kiggja: of miklu efniletti, hóg lífi, misstáttinn
stodur manna: því, hvernig fleiri geti lífa til þess þ gæta notid
lífsins og gæta þess? Það stýldi fjó eðli vera of of miklu og of st-
nun lífsstefnuþráttinn frá því sem áður var? Spriðlu dætur, við
hinn uppsaxandi eðli, gengdarlausu og alls vaxta mentun og
stóla dætur, sam fjó dætur verður að líti á regnu gætu; hvern
villdu vera í hvern er fróid? „~~Þú ert stóllur~~“ þ þig stóll þad!
sagdi. Lætur inn, sem var á regnu þ hvern medalinn af au í Keelung-
nun, sem dó jafnþjóth þann líni hafði rétt því vidur. Eg þygg þ
þess mæturjéla mentun, þetta munu gæta segt þid sama: þ þig
stóll þad.